

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 537-ҳадис

537/1002 – وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الْفُنُوتِ، فَقَالَ: قَدْ كَانَ الْفُنُوتُ. فَقِيلَ لَهُ: قَبْلَ الرُّكُوعِ أَوْ بَعْدَهُ؟ قَالَ: قَبْلَهُ. قِيلَ: فَإِنَّ فُلَانًا أَخْبَرَنِي عَنْكَ أَنَّكَ قُلْتَ بَعْدَ الرُّكُوعِ! فَقَالَ: كَذَبٌ، إِنَّمَا قَتَتِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ الرُّكُوعِ شَهْرًا، أَرَاهُ كَانَ بَعَثَ قَوْمًا يَقُولُ لَهُمْ: الْقُرَاءُ، زُهَاءَ سَبْعِينَ رَجُلًا، إِلَى قَوْمٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ دُونَ أَوْلِيائِكَ، وَكَانَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَهْدٌ، فَقَتَتِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا يَدْعُو عَلَيْهِمْ. وَفِي رِوَايَةٍ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَتَتِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا يَدْعُو عَلَى رِغْلٍ وَكَكْوَانٍ.

537.1002. Осим шундай сўзлаб берди:

«Анас ибн Моликдан қунут ҳақида сўрадим. У киши: «Дарҳақиқат, қунут бор эди», деди. Мен: «Рукуъдан олдинми ёки кейинми?» дедим. У киши: «Олдин», деди. Мен: «Фалончи менга сиз уни рукуъдан кейин, деганингизни хабар қилди-ку!» дедим. Шунда у киши: «Ёлғон айтибди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам рукуъдан кейин қунутни бир ой ўқиганлар, холос. – (Осим:) Ўйлашимча, у зот «қорилар» деб аталадиган етмиш чоғли кишини анавилардан (дуоибад қилинганлардан) бошқа, мушрик қавмга юборган эдилар (деди) – Улар билан Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ўрталарида аҳд бор эди (бироқ мушрикларнинг бошқа бир гуруҳи хиёнат қилиб, қориларни қатл қилди). Ўшанда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бир ой уларни дуоибад қилиб, қунут ўқидилар», деди».

Манба: hadis.islom.uz

